Avgörande

1) Med hänsyn till bestämmelserna i artikel 6.3 i rådets förordning (EEG) nr 3577/92 av den 7 december 1992 om tillämpning av principen om frihet att tillhandahålla tjänster på sjötransportområdet inom medlemsstaterna (cabotage), skall förordningen tolkas på så sätt att den inte före den 1 januari 2004 på området för cabotage mellan de grekiska öarna kan ge enskilda rättigheter i fråga om regelbunden passagerar- och färjetrafik samt trafik som utförs av fartyg på mindre än 650 bruttoton.

2) Artiklarna 5.2 och 6.3 a, b, c, f och g i rådets direktiv 98/18/EG av den 17 mars 1998 om säkerhetsbestämmelser och säkerhetsnormer för passagerarfartyg skall tolkas på så sätt att de utgör hinder mot en nationell lagstiftning, som den som är aktuell i målet vid den nationella domstolen, enligt vilken det är absolut förbjudet att använda fartyg som har uppnått en viss ålder för inrikes resor, när den berörda medlemsstaten inte har antagit bestämmelser för att skärpa säkerhetskraven enligt förfarandet i artikel 7.4 i detta direktiv.

Domstolens beslut (tredje avdelningen) av den 28 september 2006 — Brottmål mot Stefan Kremer

(Mål C-340/05)

"Artikel 104.3 första stycket i rättegångsreglerna — Direktiv 91/439/EEG — Ömsesidigt erkännande av körkort — Indragning av körkort i en första medlemsstat — Körkort som har utfärdats i en annan medlemsstat — Vägran att erkänna den rätt som följer av körkortet i den första medlemsstaten — Krav på iakttagande av nationella villkor för att få ett nytt körkort efter en indragning"

1. *Fri rörlighet för personer — Etableringsfrihet — Körkort — Direktiv 91/439 (Rådets direktiv 91/439, artiklarna 1.2, 8.2 och 8.4) (se punkt 38 och följande punkter)*

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Oberlandesgericht München — Tolkning av artiklarna 1.2 och 8.2 och 8.4 i rådets direktiv 91/439/EEG av den 29 juli 1991 om körkort (EGT L 237, s. 1; svensk specialutgåva, område 7, volym 4, s. 22) — Vägran att erkänna giltigheten av ett körkort som har utfärdats av en annan medlemsstat efter det att innehavaren fått sitt körkort indraget utan någon förbudsperiod på grund av upprepade förseelser mot lagen om vägtrafik — Skyldighet att först tillhandahålla ett utlåtande av vilket det framgår att vederbörande i medicinskt och psykologiskt hänseende har den förarlämplighet som krävs.

Avgörande

Artiklarna 1.2, 8.2 och 8.4, i förening, i rådets direktiv 91/439/EEG av den 29 juli 1991 om körkort, i dess lydelse enligt rådets direktiv 97/26/EG av den 2 juni 1997, utgör hinder för att en medlemsstat, på dess territorium, vägrar erkänna den förarbehörighet som följer av ett körkort som har utfärdats i en annan medlemsstat och, följaktligen, giltigheten av detta körkort, så länge som innehavaren av nämnda körkort, vilken i den förstnämnda medlemsstaten har varit föremål för en indragning av ett tidigare körkort utan att denna åtgärd har förenats med ett tillfälligt förbud mot att få ett nytt körkort, inte uppfyller de villkor som krävs enligt lagstiftningen i denna förstnämnda stat för utfärdande av ett nytt körkort efter en indragning, inklusive en prövning av förarlämpligheten som visar att grunderna för nämnda indragning inte längre föreligger.